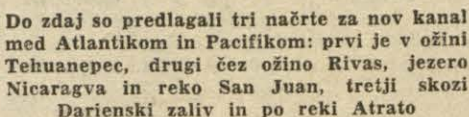

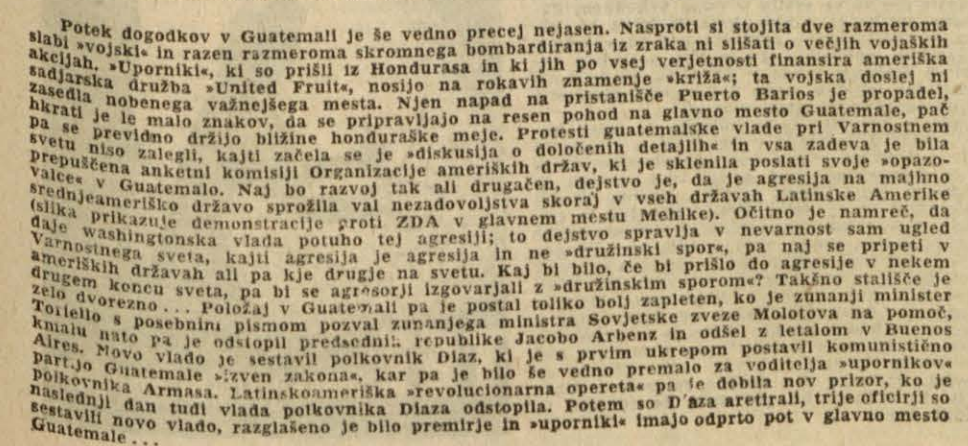

Napetost v Srednji Ameriki in Panamski prekop

Današnji problem je v tem, ali kaže poglobiti Panamski prekop ali pa zgraditi novega. Kar se tiče prve možnosti, skoraj ni ovir, kajti s sodobnimi tehničnimi sredstvi bi ne bilo posebnih težav uresničiti ta načrt. Potrebno bi bilo izkopati kakih 30 metrov globlje, zlasti med zatvornicama Gatun in Miraflores, se pravi dve tretjini prekopa, čimer pa bi tudi lahko zravnali samo vodno pot.

Kaže, da se Američani zavzemajo za po-
vezavo dveh načrtov: za poglobitev in mo-
dernizacijo Panamskega prekopa, hkrati pa
za odobritev načrta za gradnjo enega od
gornjih novih prekopov. Vendar bo pred iz-
vedbo teh načrtov preteklo še precej vod-
ne po občitljivem Panamskem prekopu...

Uprava »TT«, Ljubljana, Kardeljeva 2, telefon 21-832.
Številka tekočega računa pri Narodni banki 601-T-428.

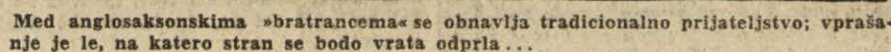
To je starokopitna Anglija — Folijične spletke zaradi Edenove ločitve

Ko bo Churchill odšel v pokoj

NASPROTJA MED KONSERVATIVCI - REAKCIONARNOST ANGLESEKE CERKVE - PRITISK NA DVOR - KRALJICA V SKRIPCIH - EDENOV POLOŽAJ JE KLJUB VSEMU TRDEN

Teoretično je namreč sedanja kraljica tudi vrhovni poglavar anglikanske cerkve; vodstvo anglikanske cerkve je pahnilo s prestola. Vendar v Angliji ni hotel poročiti z Elizabeto II. (slika). Službo kraljice lahko postala kraljica samo, ker se je moral Edvard odpovedati prestolu. Kraljica je tudi tista, ki določa predsednika vlade. Ali bo Elizabeta II. izbrala za predsednika nekoga, ki bo v Angliji spodbujal poročila z drugo? Edenov drug zakon je bil sklenjen samo civilno. Kot ministrskega predsednika pa bi imel natog imenovati anglikanskega škofa. Pravi, da se je razglasil, da bo njegovo ločeno greh in so tudi zavrnili prošnjo, da bi ga drugič poročili.

Churchill in Eden v Washingtonu

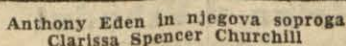
(Berite naš komentar na 2. strani)

Chamberlainovo strašilo

To nasprotovanje je mogoče zaslediti tudi na straneh »Timesa«, ki vidi, da zna ta ukrep popolnoma spremeniti sestav poljsanske zbornice. S tisoč funti na leto poslanec (ki porabi 500 funtov za najnuje izdatke) ne more živeti toliko, 1.500 funti je položaj poslanca popolnoma drugačen. Ta ukrep omogoča, da zamenjajo stare konservativne mladi ljudje iz poveljstva mlade meščanstva, pri laburistih pa, da pridejo mladi ameriški, ki bo nadomestila tež do leta stare laburiste. Mladina pri laburistih pa je pretežno naklonjena Bevanu! Churchillov ukrep smatrajo torej za pobudo mladih bevanistov, ki nimajo zadostnih sredstev, da bi lahko bili poslanci.

Buttler in Salisbury

To je bil vzrok, da je sir John Mellor odstopil kot »whip« (parlamentarni voditelj) konservativne stranke, pri čemer je izjavil, da konzervativci ne zaupa Churchillju (s tem je seveda rečeno, da je prosto konservativni stranki). Mellor in njegovi nasledniki niso bili nikoli za Churchilllovo vladno naslednika imeli gotovo najrajši R. A. Buttlerja, sedanjega finančnega ministra. Tega sprejela nova politika pač ne tareje preveč »vprašanj«, vendar, načelni pomisleki in — če hočete

Mlada kraljica pred problemom

Opazovalci ne podcenjujejo odpora proti ločitvam v anglikanski cerkvi in v kraljičini okolici. Po svoji odpovedi prestolu ni smel bivši kralj, sedanji Windsorski vojvoda predstaviti naslednikom in mu tudi ni

ATOMSKO MESTO

Poizkusne eksplozije atomskih bomb s povzročile že velika vznemirjenja in tuč škode, je pa vendarle v ameriški državi New Mexico mesto Los Alamos, ki hoče na vsa načina obdržati svoj sloves tako imenovanega

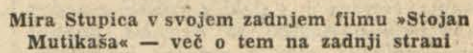
Piçli prispevki

Spomin na berlinsko konferenco je po povsem novnem srečanju štirih velikih v Zenevi že zbledel. Nekaj prigod in nekaj številčnikov tistih dni pa je seje zdaj prišlo v javnost. Na primer: zvedelo se je, da je Rdeči križ organiziral posebne tečaje za sluhaj nezgoje. Na konferenco je prišlo čez 1.000 novinarjev iz 17 držav. In Rdeči križ si je v modri predanostni dejal, da bodo v svoji naporu službi najbrž mnogi potrebovali zdravniški pomoči. Imeli so prav: ni manj kot 515 primerov je bilo. Zdravniško pomoč so nudili brezplačno, za morebitne prostovoljne prispevke pa so namestili pred vhodom postajo Rdečega križa nabiralno puščico. Ko so na končani konferenci puščico odprli, so v njej našli: 20 mark in 50 pfenigov – 30 švedskih oerov – 15 italijanskih lir in nič več in ni manj kot – 1 angleški penil

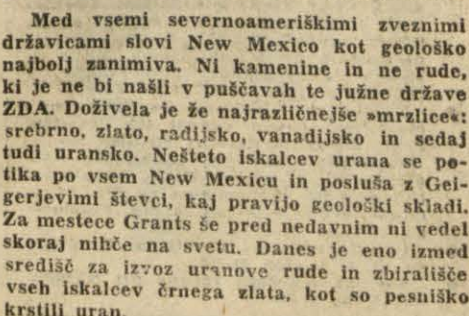
atomskega mesta». To mesto je namreč obdano od straž in vsak prebivalec ima po sebi legitimacijo, da se izkaže stražam pred objekti najrazličnejših institutov za atomsko energijo. Komisija ameriškega generalnega štaba za atomsko energijo pa je nedavno sklenila, naj se njene ustanove preselijo iz mesta Los Alamos in da naj se sploh v tem mestu odpravijo dosedanje straže. Odmev na ta odločitev je bil presenetljiv.

Mesto ima okoli 13.000 prebivalcev, ki se zdaj s svojo kolektivno vlogo poudarjajo, niso ostane glede izkaznih in propustnih, kakor je bilo, kajti, odkar je to mesto »atomsko mesto«, ni bilo v njem nobenih izgedov, nobenih prepričkov in bi bilo dosedanje mirno življenje končano, če bi bile strahu odpravljenosti, mesto pa prepuščeno obiskom neželjenih tujcev. V enem pismu je rečeno: »Do sedaj nismo imeli nobenega strahu pred žarčinci, kajti vsak je vedel, kaj dela njegovi sosedi, in živeli smo kot v veliki složni družini.«

Inštituti za atomsko energijo pa se iz današnjega »atomskega mesta« vseeno selijo. Prebivalci se bodo morali po dolgem preudarku spet navaditi na tujski promet.

LOVEC NA URAN

Tudi možakar, ki ga vidimo na naši sliki, prisluškuje kamenju. Kdo ve, kaj mu bo povedalo. Mogoče je tik pod njim ogromna količina urana. Geigerjev števec se nikoli ne zmoti...

PICASSO je postal glasbenik

NJEGOVA OSNOVNA ŽIVLJENJSKA MODROST

Picasso pa pravi takole: »Govorijo o moji večni mladosti. A jaz ne vidim nobenega smisla, da bi ostareli! Vsako leto imam sicer leto več, a zavoljo tega ni potrebno, da bi bil starejši. Zakaj ne? Ker vsako leto začnem živeti znova.«

Na umetniškem področju je Picasso vse svoje življenje samo začeljal. Lotil se je prav vseh načinov slikarstva in slikarstvu bližnjih umetnosti. Bil je prvi slikar na svetu, ki je slike sestavljal iz raznih kosov časopisja, škatlic za vžigalnice in drugo drobnarijo. »Slika je predmet,« je takrat dejal. Nato je iznašel kuhinje in vrsto drugih slikarskih smeri, ki so prinesle revolucijo v upodabljanje umetnosti. Po vojski se je odločil, da bo delal lonce, vaze, skodele in krožnike. Ustvaril je popolnoma nove oblike teh spremljevalcev našega vsakdanjega življenja in jih čudovito posiljal. Zakaj? Zanj je prvi vzrok staranja v podreditvi navadam. »Ne jejte nikdar dvakrat zapovrstjo ob isti uri! Ne zaupajte svojim okusom! Navsezadnje vas bodo zasužnjili! Jaz ljubim vse.« Tako pravi Pablo Picasso. Po tej osnovni modrosti svojega življenja se tudi ravna.

OTROŠKI AVTOMOBILČEK NAMESTO GLAVE — IN CENA 2.000 FUNTOV. — Da, tudi to si je izmislil Picasso, pa tudi ceno 2.000 funtov. Opica je visoka kakšnih 60 centimetrov in posebno imenitna zato, ker ima namesto glave majhno igračo — avtomobilček, ki je bil prej last Picassovega 6-letnega sina Clauda. — Ta kipec je med tremi Picassovimi deli na umetniški razstavi v Londonu doživel največji uspeh in kritiki so enodušni v svoji oceni, da je »La Guenon et son petit« najvažnejše Picassovo delo v zadnjih letih. Zmodeliral ga je namreč l. 1952

Malokdaj je živel slikar, ki bi ga ljudje tolikanj ljubili in tolikanj sovražili kot Picassa. Okoli njega so se zmešale spletale čudne trditve. Eni so govorili, da je največji prevarant v zgodovini slikarstva, drugi so menili, da je zavedel evropsko slikarstvo v dekadenco, tretji so ga proglasili kratkomalo za norca. Tisti, ki ga ljubijo, so prihajali iz vseh koncev sveta v Pariz, da bi ga videli, kupovali njegove slike za milijone in okrasili muzeje in privatne zbirke z njegovimi umetniškimi tvorbami.

Picasso — naj že bo naš odnos do njega kakršenkoli — je vsakogar izredno zanimiv človek. Danes je star 74 let, ali vendar je zdrav, živahen in čil kot mladenič. Oglejmo si vsaj malo njegov način življenja!

PES IZ KARTONA

Ko je bil na zadnjem filmskem festivalu v Cannesu Jean Cocteau (predsednik komisije) zavoljo zaporednega gledanja 45 filmov že čisto ob živce, se je zaprl v svojo sobo. Picasso — njegov prijatelj — je zvedel, da je Cocteau na smrt utrujen. Izrekal je iz črnega kartona neke vrste psa in mu ga poslal. »Žival je bila tako imenitno sestavljenak — je pozneje pripovedoval Cocteau, »da se je lahko postavila na noge, migala z repom in z glavjo. Položil sem jo na svojo posteljo — in odleglo mi je.« — Velika francoska pisateljica Colette pa pripoveduje, da jo je Picasso nekdaj ozdravil črne melanholije. Zvalil ji je nekakšno pijačo, katere skrivnost ji ni hotel zaupati. Colette je prepričana, da je veliki slikar tako poln življenja zategadelj, ker živi v neposrednem stiku z naravo in ker ne prestopa nekega ustvarja. Si nekaj izmisli, gradi — in živi. Pri tridesetih letih jih je kazal 20 in dandanes nihče ne bi mogel reči, da je starec — ali ga zasleduje mladost ali pa jo on zasleduje?

PRIVLACEN ZA ZENSKO

Pri 74. letih je še prav tako privlačen za ženske kakor v mladih časih. Prav zaradi tega je njegova tovarišica Francoise Gillet (Picasso je bil samo enkrat poročen, a prva žena mu je umrla), zapustila njegov dom in zbežala z obema Picassovima otrokoma, Claudom in Palomo. Dejala je: »Zares neprijetno in vznemirljivo je včasih živeti s takim naravnim fenomenom, kot je ta človek.«

Blatijo ga, zmerjajo, oporekajo mu vse, le nečesa mu ne morejo: izredne življenjske vitalnosti. A tudi to mu oporekajo! Nekateri pravijo, da uporablja neznana sredstva, s katerimi si podaljšuje vitalnost. Nekateri so ga krstili za modernega Fausta. Nekateri ga imajo v vsej svoji naivnosti za čarovnika.

ALOJZ REBULA je bil študent filozofske fakultete na ljubljanski univerzi, ko je v prvih letih po vojni objavil pod psevdonimom Jadran svoje pesmi in novelistične tekste v tednjem Novem svetu. Takrat — se spominam — je bilo precej ugibanja, kdo je skrivnostni avtor, ki se je tako samozavestno in svojsko predstavljal v osrednji slovenski reviji. Njegovi teksti so bili napisani z novimi, v takratni enolični — oziroma bolj povedano — brezoblični literarni atmosferi, svezimi ustvarjalnimi prijemi, odklinali jih je zrelost in lepo ugašena, kultivirana beseda. Očitno je bilo, da je pisec široko razgledan po sodobni svetovni literaturi, da je discipliniran in temeljit delavec in da pomeni velik obet za slovensko slovesno. Potem je Alojz Rebula — ki je preizkusil svoje sposobnosti pod psevdonimom Jadran, kar se je hitro razvedelo — diplomiral in se vrnil na Tržaško, od koder je doma. Dobil je profesorsko službo na tržaški slovenski gimnaziji, s svojimi prijatelji pa je odšel polni tržaško slovensko revijo Razgledi. To so bili v glavnem odlomki oziroma daljši teksti, ki so obetali skorajšnje samostojno knjigo. Rebulovala prva knjiga — DEVINSKI SHOLAR — je pred kratkim v resnici izšla.

Kdor količjak pozna dosedanje Rebulovo pisateljevanje, ga bo ta drobni roman malce razočaral. Zdi se, da pisatelj ni imel drugega namena, kot z mikavno zgodbo iz tržaških tal zadovoljiti željo svojih rojakov po slovenski knjigi, ki bi jim spregovorila o zgodovinski preteklosti njihovega rodu. Sami zgodba je pretekle malce staromodno zasukan: devinski graščak — vedeti je treba, da je čas dogajanja pozni srednji vek! — izrabli slovensko lepotico, ki se hoče kasneje maskevat, pa najde skesano smrt v morju. Graščak se na stara leta skesa, zabinka svojemu edincu. Toda v slovenskem mladu utripa uporna materina kri: le-ta ga konec koncev prišli h kravemu obračunu, zaradi katerega tudi sam konča pod krvinko v liriko prepleteno zgodbo je pisec položil marsikatero vzpodbudno misel o prvobitnosti slovenskega rodu na tržaških tleh in o njegovi uporni samozavesti; kljub temu bi pričakovali, da bi ravno to potezo lahko se bolj izostri in podčrtal. Knjiga bo brez dvoma našla hvaležne

izreže iz teh cigaretnih ovojev pošastne kipe. — Poleg zmernega življenja si je Picasso naložil tudi vsakdanjo telovadbo. Nikdar je ne opusti. Spi zelo malo. Mogoče največ sedem ur na dan. Večkrat si ponovi star katalanski pregovor: »Mladost, ki bedi in starost, ki spi — hitro smrt doživi.« Nekoč je spal dvajset ur zapored. Za to lenobnost se je kaznoval tako, da je tri noči in tri dni delal.

MATISSOVA SLIKA V JUHI

A nikar ne mislite, da zmeraj tako gara. Po slehernem delu si privoščati pameten oddih: sprehod po poljih v soncu ali dežju. Če je toplo, se sprehaja bos. Na teh sprehodih se mu zmeraj kaj pripeti. Nekoč se je peljal z nekim avtomobilom v bližnji gozd. Nenadoma je tako zatulil, da je šofer ves prestrašen zaskrpal z zavorami in pogledal, kaj se je zgodilo. Picasso je odprl vrata in zdirjal kraj ceste. Vrnil se je z zmagovalnim nasmehom: v rokah je držal okostje zarjavelega kavinega mlinčka. — Nekoč je privlekel domov krmilo zavrženega kolosa. Smejali so se mu. Čez teden dni se je okoli tega krmila razrasla čudovita skulptura. Krmilo pa se je spremenilo v rogove nenavadno lepe koze, ki jo je

KAKO PIJE, JE IN KADI?

A rekli boste, da so te Picassove navade, ki smo jih na hitro opisali, navade njegovega duha. Marsikoga bi bolj zanimalo, kaj je, kaj pije in kaj sploh počne v vsakdanjem življenju, da se ohrani pri taki moči. — Jé zelo malo. Po navadi se zadovolji s tem, da žveči kozji sir in prepečenec. Zelo malo popije vina, mogoče kozarec ali dva na dan. Nikdar se ne opijani. Samo od časa do časa pa se temeljito najé. Nato začne spet s sirom in prepečencem. Prepričan je, da ljudje trikrat preveč jedo. Meni, da bi ljudem zadostovalo samo četrta tega, kar vsak dan zaužijejo. Zlasti pa se po njegovem mnenju ljudje preveč nalivajo z različnimi pijačami. — Kaj pa cigarete? Teh se ne more odvaditi, čeprav bi se jih rad. Na dan pokadi škatlo francoskih cigaret in za kazen teh škafel ne meče stran, temveč jih v kotih svojega ateljeja postavlja v piramido. Na tisoče takih piramid je že sestavil s svojimi debelimi šoferskimi rokami. Včasih prime v roke škarje in

izdelal. »Vsak dan hodite mimo čudežev, pa jih ne vidite,« pravi Picasso. »Svojo mladost iščem med zavrženimi rečmi, ki jih spreminjam v lepoto.« — In to zavestno iskanje mladosti ga je menda pripeljalo tudi v nekakšen spor z znamenitim slikarjem Matisom, ki je star in onemogel, pa vedno govori: »V našem času...« Ko smo bili mladi...« Picasso tega ne more slišati. Zato je z Matisom zloben. Nekega dne je jedel s prijateljem v pariški restavraciji. Prinesli so juho in v juhi se je vil dolg las. Picasso se je spomnil, da Matisse v svojem slikarstvu uporablja kot las tanke črte in z njimi ustvarja figure, pa je takoj rekel: »Lej, Matissovo sliko so mi dali, da jo pojem!«

GLASBA — NJEGOVO ZADNJE ODKRITJE

Nič ga ne more bolj razjeziti kot tarnanje nad izgubljenost mladostjo in žalost nad časom, ki beži. Sam pravi: »Toliko časa ne bom umrl, dokler bom imel kaj odkriti!«

In katero je njegovo zadnje odkritje? Glasba. Bil je pri prijatelju glasbeniku in ga je gledal, kako riše note na papir. Notna znamenja so se mu zdela estetsko nad vse lepa. Šel je domov in tudi sam začel risati taka znamenja na notne papirje. Vrnil se je k prijatelju glasbeniku in mu pokazal. Glasbenik se je začudil in zapel po njegovih notah. To je bil nekakšen gregorijanski spev izredne glasbene lepote.

Picasso je postal glasbenik. Pri 74 letih.

Kaj neki bo še vse odkril?

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

Tak je naslov drame, ki jo je nedavno prvič uprizorilo Slovensko narodno gledališče v Trstu v Avditoriju. Njen avtor je pravkar umrl napredni italijanski dramatik Ugo Betti, režirala pa je — prvič v svojem življenju — znana tržaška igralka Nada Gabrijelečeva.

Svetovni odri, ki so doslej uprizorili to delo, so povsod želi laskave uspehe. Pisatelj drame »Zločin na Kozjem otoku« je sam nekoč izrazil željo, da bi ga veselilo, če bi bilo kakšno njegovo delo prevedeno v ta ali oni slovanski jezik. Ta želja se mu je šele po smrti uresničila. In katero slovensko gledališče bi bilo bolj poklicano seznaniti Slovence z Ugom Bettijem, če ne prav Tržaško slovensko gledališče, ki ima že po svojem področju tudi nalogo posredovati kulturne stike med romanskim zapadom in slovanskim vzhodom.

Drama Uga Bettija »Zločin na Kozjem otoku« je težka in zahtevna ne samo za režiserja in igrance, pač pa tudi za gledalce. Vsebinsko je kaj preprosta in to ji daje notranjo dramsko napetost. Na neki zapušteni otok nekje v Južni Italiji privandira neznanec in se ustavi v hiši s tremi osamljenimi ženskami. Med njimi so: vdova po neznančevem tovarišu iz ujetništva, njena svakinja ter vdovina hčerka, od katerih prva predstavlja zagonetno žensko naravo, druga v samotni in ob spominih na prežeto mladost — razpaljeno mesenost in tretja otroško nedolžnost. Neznani pustolovec jih podvrže svoji demonski volji. Tako vzbujajo te tri postavbe gledalec strah pred človeško zagonetnostjo v vdovi, stud nad poštenostjo njene svakinje in usmiljenje do najmlajše. Tržaške gledališke igralko so v tem docela uspele. Nič manj važen ni seveda lik glavnega moškega igralka — neznanca. Vdovo je igrala z vso prepričljivostjo Ema Starčeva, svakinjo Zlata Rodovškova, hčerko Tea Starčeva, neznanca pa Josko Lukeš.

MRTEV O ŽIVIH

Nikolaj Pirnat: »Če prav vidim, so vrli Kranjci!« je vedno takini, kot so bili, ko sem jim skiciral — izmed vseh kultur jim je še vedno najljubša vinska kultura...

(Ob spominih na razstavi Nikolaja Pirnata v prenovljenem Jakopičevem paviljonu v ljubljanskem Tivoliju.)

Skandal sredi Ljubljane

V soboto zvečer se delovnemu človeku prileže, da gre zvečer v kino. In ker je postalo te dni že kar pošteno vroče, bo marsikdo gotovo raje obiskal letni kino kot kako zatohlo dvorano, morda celo ne glede na to, kakšen film se tam predvaja. In letni kino »Taborec« je v središču Ljubljane pač edini. Treba je torej tja.

Predprodaje ni. Prodaja začne eno uro pred pričetkom predstave, to je ob pol osmih in v eni uri mora tu tista (uboga) deklica pri enem samem okencu prodati blizu tri tisoč vstopnic. Ob tri četrt na osem sega vrsta že do plinarne. Ljudje so zadovoljni in vse skupaj se še nekako hitro premika dalje. Pri vratih pa se vrsta zavozlja s tistimi, ki vstopajo, gneča postaja vedno večja, bliža se ura začetka, ljudje pritiskajo od strani, nenadoma pritiskajo do tiste ga okenca dve, nato tri, štiri vrste, nato se vrste zlijejo v en sam kup nestrpnih ljudi... Tisti, ki so vstopnice kupili, ne morejo več stran od okenca in odraščajo tiste, ki so se okencu tam od plinarne mukoma približali — in končno se od okenca oddaljuje, namesto da bi se mu približeval... Saj si predstavljate ali ne! In ura je pozna, začete je blizu, cesta pa še nabita ljudi od enega pločnika do drugega. In po cesti pripelje še kak avto ali celo avtobus in ljudje se morajo stisniti, še bolj stisniti... Si predstavljate? V soboto zvečer so nekemu raztrgali in posneli srca s telesa, da se je skoraj nag izvil iz gneče... Pustil bi vse skupaj in odšel domov, če bi mogel! Pa ne more! Ko si si končno približal vstopnice, se oddaljene v vstopiš. Misliš, da boš lahko sedel na klopi? Kje pa! Vstopnice prodajajo kar naprej in če si dovolj spreten in še bolj potrpežljiv, boš v najboljšem slučaju tam kje pri strani sedel ali stal v travi. In ljudje še vedno prihajajo, kajti ta kino po mnenju upraviteljevo lahko sprejme »neskončno« število ljudi.

Upravi gre seveda za dobiček, za velik dobiček — pustimo vprašanje repertoarne politike, ki je itak ni — toda, to kar si privoščiti

Anekdoti

O ameriški ambasadorici Clari Luce kroži naslednja anekdota. Na nekem velikem sprejemu se je vrsta ljudi, ki so hodili mimo nje, da bi ji stisnili roko, nenadoma ustavila. Pred njo se je znašla mlada ameriška študentka, ki je bila zaradi nenadne srečanja hudo v zadregi. »Oh, gospa Luce,« je zajecelala, »stako je lepo biti tukaj v Rimu in videti vse te stare razvaline — in vas tudi seveda.«

Juan Daluz, član filipinske trgovinske zbornice pripoveduje, kako je potoval po svetu s skupino svojih kolegov. V Hollywoodu je neka filmska zvezda mislila, da je Korejec, v Las Vegasu pa je mehanik prisegel, da je Mehikaneec. V New Yorku mu v hotelu skoraj niso hoteli verjeti, da ni Japonec.

PUTNIK SLOVENIJA

organizira in Vas vabi na veliko avtobusno potovanje z modernimi turističnimi avtobusi po Jugoslaviji:

Zagreb — Banja Luka — Jajce — Sarajevo — Mostar — Dubrovnik — Makarska — Split — Šibenik — slapovi Krke — Zadar — Plitvička jezera.

Odhod iz Ljubljane 5. avgusta, povratek v Ljubljano 15. avgusta.

Zahtevajte prospekte v vseh poslovalnicah PUTNIK-a v Sloveniji. Na potovanju lahko izkoristite sindikalni popust!

Prijave sprejemajo vse poslovalnice PUTNIK-a v Sloveniji!

Cetrtek, 1. VII. 1954.

Optodent ZA NEGO ZOB
UPORABLJAJTE VEDNO LE
NAJBOLJŠO. PENEČO SE
ZOBNO PASTO PRIJETNEGA
IN OSVEŽUJOČEGA OKUSA

O KOPALNIH OBLEKAH in drugi poletni modi

Prav za to poletje, ko nam vreme tako nagaja, so modni nasveti izredno lepi in pisani. In to še posebno pri kreacijah »Za vroče dni«. Ker pa je taka muhavost kakor jo kaže vreme,

takim zelo dekoltiranim oblekam nosijo bolero jopice ali pa plašči iz lahkih tkanin. Krila imajo dve obliki: ozko in kratko ali pa široko z neodrejeno dolžino in širino.

svojevredna tudi za modo, to prav nič ne moti modnih ustvarjalcev, da rišejo, pišejo in diktirajo...

Pariz svetuje nov kraj kopalnih oblek iz blaga!

Ze nekaj časa velja za najbolj modni kraj enodelna in močno dekoltirana kopalna ob-

Letos odloča London o barvi blaga!

Zaradi slovesa in veljave angleških tkanin je vpliv Londona na področju mode od zadnjih let precej močan. Modra barva, ki je hipoma zagospodovala, je diktirala tamkajšnjih modnih ustvarjalcev. Prva modna kreacija v modri barvi se je poja-

leka iz lasteksa, trikoja, blaga ali verjete vseh vrst. Kopalne obleke novega tipa pa so predvsem iz bombažne pikeje ali ripsa, s posebno linijo hlačk, ki niso več minimalno krojene, marveč imajo dolžino že poznanih shortov.

Životki so s širokimi naramnicami in pasovi. Moda svetuje letos tem krajem kopalnih oblek tudi kombinacije s krilom,

vila že lani in Pariz se ni protivil temu. Poleg svetlo-modre, rožaste, rumene in bele barve so se uveljavili tudi rožasti, pikčasti in črtasti vzorci.

Se nekaj o kroju oblek: Rafinirano-preprosti kroji oblačili so že dalj časa v modi. Ta preprosti lik obleke varča Parizanka in ostali modni svet verno posnema. Preprostost kroja se je letos vskladila tudi

ZAKON in duševno življenje

Izveček iz predavanja prof. dr. Uroša Jekiča, ki ga je imel na zdravstveni univerzi v Beogradu. (Po »Politiki«)

Pojmovanje, da je za duševno ravnotežje v zakonu seksualno življenje zelo važen dejavnik ali bolj ali manj vse, je zelo razširjeno. To je utemeljeno tudi v določenih psiholoških smereh. Delati vprašanje iz tega, ali imajo seksualni odnosi, ki smo jih pravilno vzpostavili in ki jih tudi pravilno vzdržujemo, velik značaj, pomen za duševni mir moža in žene, bi bilo popolnoma neumestno. Pogosto srečamo neuroze, nevtrastenične težave, duševne zlorabe in tudi resne duševne motnje, katerih izvor je treba iskati v škodi, ki je bila storjena afektivnemu (čustvenemu) življenju: s surovim, nepopolnim in nasilnim začenjanjem seksualnega dejanja. Po drugi strani pa je zopet veliko skladnih zakonskih skupnosti, v katerih je seksualno življenje po »mederem mesecu« dobilo skromnejše mesto in je bilo v veliki meri zamenjano z intimnostjo, simpatijami in drugimi čustvovanji medsebojne ljubezni in dobrega razumevanja, pa temu niso vzrok organske slabosti ali določen odpor proti spolnemu občevanju.

Prva zakonska noč je posebno usodna v seksualnem življenju za nadaljnji razvoj afektivnih odnosov, a je lahko tudi priložnost za pojavljanje nevroz, škodljivih emocionalnih (čustveno razgibanih) pres-

LIBUSUMNOST

Pojem ljubosumnosti je kompleksno čustvovanje: manj ljubezni — več samoljubnosti. Med ljubosumnostjo, ki je lahko tudi upravičena, do stanja ljubosumnosti, ki spada popolnoma v okvir psihoz ali pravega duševnega obolenja, je vrsta stopenj. Ljubosumnost se najpogosteje pojavlja pri osebah, ki kažejo zaničevanje določene prirojene nagajenja. Prekomerno uživanje alkohola ne samo da neti in razplameta občutek ljubosumnosti, temveč privede tudi

do razvoja bolesto zabudnih idej. Tako se razvito stanje duševne zmede, ki ustvarja neznosno atmosfero v zakonskih odnosih, pogosto privede do strahovitih zločinov. Pravčasno odkritje temeljne erocije, iz katere se je razvilo čustvo ljubosumnosti, ter drugi psihoterapevtski ukrepi, lahko v mnogih primerih umirijo in odpravijo pojav ljubosumnosti, ki bi sicer lahko resno ogrozil ne samo zakon, temveč tudi duševno ravnotežje ter tudi samo življenje zakonskega tovariša.

Nosečnost, med katero se pojavljajo prehodna stanja nevroze in čudna pozežanja v določenih primerih povzročijo pomirjenje in izginotje mnogih emocionalnih nevroz, tudi začetnih občutkov ljubosumnosti. Če pa je ljubosumnost dobila izrazitejši značaj daje nosečnost mnogo povišala, da se še okrepi. Tako se pri moškem pojavlja tudi sum v očetovstvo — da otrok ne bo njegov, kar na vse načine, pa tudi s tiranskimi metodami preverja. Žena si domišlja, da ji njeno spremenjeno fizično stanje še bolj oddaljuje njene zakonske tovariša in jo sum v njegovo zvestobo še bolj razburja. Otroci, ki se rodijo, pa vendarle pogosto zmanjšujejo ta prepada v odnosih umirja emocionalna navskrižja ter usmerja nasprotna čustva staršev v isti smeri: k skrbi za vzgojo in napredek njihovega skupnega plodu. Te resne duševne motnje je običajno, kolikor ne gre za hujše oblike duševnih obolenj brez direktne zveze z nosečnostjo, mogoče ozdraviti.

(Konec prihodnjic)

Zakaj bi molje samo preganjali, ko dobite lahko sigurno sredstvo da jih uničite. Zabeležite povsod samo MOTOX!

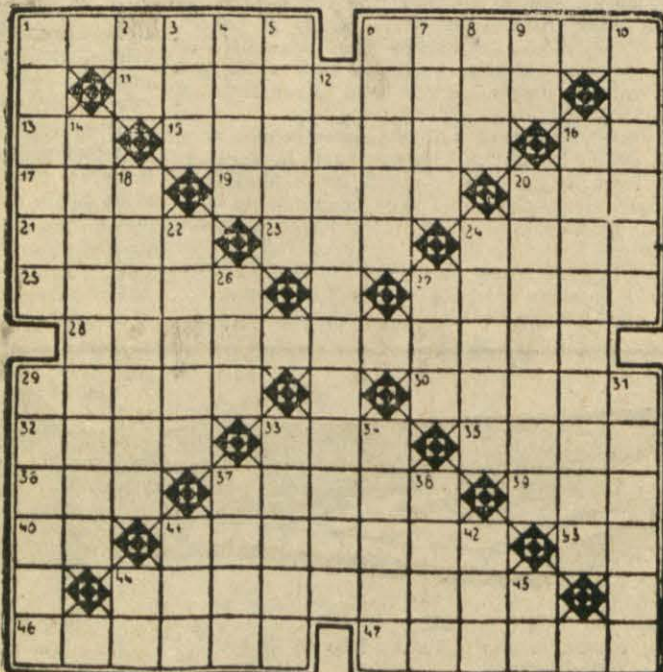
UGANKARSKI KOTIČEK

ZLOGOVNICA

1	8
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	

a — at — at — bri — ci — ci — can — du — er — fil — gen — gli — in — ja — ja — je — ju — ka — ki — ko — la — la — le — na — naj — ni — ni — no — no — o — re — se — sko — sta — sta — ta — telj — tes — ti — tra — u — u — vi — vi — vra — vre.

Sestavi iz gornjih zlogov 12 besed naslednjega pomena: 1. prebivalec velikega evropskega mesta, 2. gostinski obrat, 3. begunci, ubežniki, 4. živalski škrob, 5. prepojitve, 6. Odisejev oče, 7. vrsta lesa, 8. utemeljitelj, 9. naši otoki, 10. z lovovjem ovenčan nagajenec, 11. špansko žensko ime, 12. športna panoga.

Ob pravilni rešitvi ti bodo povedale prve in tretje črke vsake besede, brane od zgoraj navzdol, ime naše kulturne prireditve.

KRIZANKA

Besede pomenijo:

Vodoravno: 1. čest, 6. sredozemski jastreb, 11. spraviiti koga v strah, 13. latinski predlog »k«, 15. igralec žaloiger (dvoj.), 16. sredi loga, 17. kmetijsko delo, 19. reka v SZ, 20. belgijsko mesto ob Vesli, 21. privzdigljen napet, 23. na, glej, 24. omama, 25. pičica, ki upijani, 25. Shakespearov zračni duh, 27. veliki strah, 28. pomilostiti, 29. ptica roparica, 30. kal, cima, 32. denarna enota, 33. kar se enkrat popije, srebne, 35. vrsta alkohola, 36.

Navpično: 1. vežbanje po glavnanem učenju, 2. kratica za glavna uprava, 3. vrsta ribolovnih vilic, 4. med, 5. zelišča, 6. ophano proso, 7. tuje žensko ime, 8. grška črka, 9. začetek šivanja, 10. vojvodinska rasa ovac, 12. politična delavka, ki s prepričevanjem pridobiva ljudi, 14. dokončati, iztrošiti se, 16. nasprotna stranka, 18. podobe, prilike, slučaj, 20. oznojit (se), 22. verjetnostna pritrilnica, 24. obdelovalce s strojem, 26. okrajšano žensko ime, 27. pripadnik evropskega naroda, 29. udarim, varam, 31. srbsko moško ime, 33. železni troleček, 34. kovinski slikovni negativ, ki ga uporabljajo tiskarji, 37. oziralni zalamek, 38. starogrški junak, 41. pesmi, 42. grška boginja krivice, 44. osebni zalamek, 45. veznik.

PREIZKUSI SVOJE ZNANJE

Odgovori na spodnja vprašanja, ne da bi si pomagali s knjigami:

181. Kaj je hipologija?
182. Od kod je dobil saharin ime?
183. Od kod prihaja beseda korzo?
184. Kaj je nasprotje egoizma?
185. Kaj je balneologija?
186. Kako se imenuje s tujko veda o zemlji?
187. Kaj pomeni beseda recidiva?
188. Kaj je genealogija?
189. Kaj je nasprotje evfonije (blagovzvočja)?
190. Kaj razumemo pod besedo vis major?

ODGOVORI NA VPRAŠANJA V PREJŠNJI ŠTEVILKI

171. Najgloblji za človeka je silni ton imenujemo subkontra - C; ima 16 nihajev.
172. Natakari na ladiah se imenujejo z tujco besedo steward (izg.: stjuard).
173. Beseda »yacht« je angleška in se pravilno izgovori jott.
174. Mutiranje je spreminjanje deškega glasu v roški glas.
175. Vivisekcija je označba za biološke poskuse na živcih živalih višje stopnje.
176. Nasprotje analize je sinteza.
177. Besedo jaz pišejo z veliko začetnico v angleščini: I (izg. ai).
178. Beseda pullover pomeni »obleči povrh«.
179. Ekvilibrist je umetnik ravnotežja, na primer plesalec na vrvi.
180. Besedo kemija smo prevzeli od Egipčanov in pomeni »tajna znanost« ali »črna umetnost«.

RESITEV UGANK V 24. ŠTEVILKI

Premikalnica: Pesnica, Lenda, va, Idrija.

ri v oči. V večini primerov se bo strahna skrivnost spremenila v banalno vsakdanjost. »Kakor takrat, ko je Sne-gulčica bežala v gozd in so se drevesa zdela kot pošasti in veje kakor kremplji, ki jo hočejo zagrabiti...« pripomni Matjaž, ki se je že popolnoma otresel strahu. Strah je tisti, ki spreminja resničnost in nas pripravi do tega, da se nam zdijo stvari, ki jih sicer vedno gledamo brez trohice bojazni, strahne.

»Mama, mama, ne morem v posteljo, pajek visi nad njo!« zavpije jokaje Majda. Mama, ki pospravlja po kuhinji, se zasmije.

»Ali misliš resno, Majda? Devet let si že stara in se še vedno bojiš pajka?« Tako je tudi bilo: in dokler ni mama z metlo ubila to strahovito žival, Majda ni hotela v posteljo. To pa še ni vse: ko bo zaspala bo sanjala o velikih črnih pajkih, ki jo bodo napadli z vseh strani.

Vlado se nasprotno boji netopirjev: če se po naključju zvečer kakšen zaleti v okno ali celo v sobo, kriči kakor bi bil obseden. Povejmo pa po resnici, da ne vpije tako njegova mama, ki si skuša skriti glavo v velik robec v smešnem strahu, ki ga je zasejala v njo govornica, da se netopirji radi zapletejo ženskam v lase, iz katerih jih potem ni mogoče več spraviti. Otroci slišijo te pripovedke, vidijo mamo, »ki se boji« in tako popolnoma upravičeno trepetajo pred pajkom ali pred nedolžno belouško ali pred raznimi drugimi živalmi, ki ti baje lahko povzročijo razne nevarnosti, če se samo dotaknejo. Sola, učenje, neposredno opazovanje, posebno na deželi — kmečki otroci se nikoli ne bojijo živali — bodo z lahkoto ozdravili te strahove.

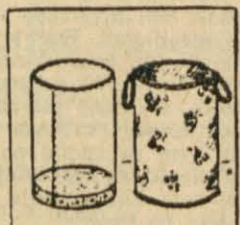
Strah se pojavlja na različne načine. Marinka se na primer zelo boji zdravnikov: kadar je bolna pričakuje obisk zdravnika v enakem razpoloženju kakor obsojenec obisk rabilja. Nikoli pa se ni bala teme. Tema je strahilo mnogih otrok. Ne ravno prav starši, ki temu občutku prilivajo olja, ko puščajo prižgane luči v otroški spalnici, kadar gredo otroci spat. To je vtis, ki bo pustil večje ali manjše sledove tudi v duševnosti odraslega, če ga takoj ne premagamo.

Strah pred neznanim, pred živalmi, pred zdravnikom, pred temo, niso težke stvari in jih je mogoče odpraviti. Treba je z otroci že od vsega začetka razvati premišljeno, ne jih strahiti in jim vsak strah takoj razbini z dokazom, ki ga bodo videli na lastne oči.

Težje je premagati druge vrste strah, ki se vtisne posebej v rahločutne otroke in postane del same narave otroka. Nekateri znanstveniki mislijo, da je to daljni odmev najprvotnejšega strahu, strahu primitivnih ljudi, ki so živeli skoraj neoboroženi med velikimi živalmi in strašnimi pozemeljskimi pojavi. To je strah pred nevihto, ki ga pri nekaterih tudi odraslih ljudeh ni mogoče zatreti, strah pred potresom, strah pred samotno v gorskih pokrajinah, strah pred slapovi in pred vodo sploh. Vendar nekaj lahko tu tudi napravimo: poskrbimo, da bodo ta dogajanja otrokom čim bolj razumljiva, da bodo poznali vse možnosti obrambe, da bodo vsak trenutek pripravljeni pravilno reagirati na vsak dogodek, ne da bi izgubili trezno presojo in pogum za obrambo.

Sanda

Praktični NASVETI

Da papirne odpadke in razne niti ne mečete med delom, na tla, si lahko sami napravite kosarico za odpadke. Zato potrebujete navaden leseni kol, na katerega priprijet z majhnimi žebeljčki, ki imajo široko glavičico, predhodno pripravljen gornji del iz lepene. Po robu odprtine pričvrstite krog iz navadne žice, nato pa nalepite z redkim lepilom kosček pisane-ga tiskanega blaga. Vzdrž spodnjega roba priprijet z žebeljčki ustrezajoči trak ali vrvice, pri odprtini pa jo vstijete z redkimi šivi tako, da pustite dve pentli za držaja. Zarjavljen vijak je težko potegniti iz lesa. Položite na glavnico vijaka železno palčico enakega premera, ki ste jo razbelili v ognju. Nekaj trenutkov kasneje jo odstranite in takoj postavite v zarezo izvijak. Zarjavljen vijak boste takoj z lahkoto odvijali.

IDOL
HEMIJSKA FABRIKA - NOVI SAD

NAJBOLJE ČISTI, VARUJE
USNJE IN MU DAJE LEP
SIJAJ!

PeTaLin

anči je molje in vam štiti ga derobo. Zato vedno samo PeTaLin!

KAJ FILMAJO v Moskvi?

Ko sta književnika Ehrenburg in Zoščenko pred nekaj meseci pozvala svoje kolege na boj za sprostitev in obnovo sovjetske umetnosti, so tudi filmski delavci prisluhali — toda nič kaj pozorno in naglo. Zakaj? Za kulisami so se bile namreč hrupne debate vodilnih scenaristov in režiserjev za novo linijo sovjetskega filma. »Več življenja in več ljubezni« je bila parola Georgija Aleksandrova, ustvarjalca doslej edinega sovjetskega revijskega filma »Pomlad«.

POLJUB PICASSU

Ko se je Kremel potem le odločil poveriti vodstvo delegacije za Cannes Georgiju Aleksandrovu, so poučeni že vedeli od kod

S. M. Eisenstein, eden največjih in najnaprednejših režiserjev sovjetskega filma, tvorec »Križarke Potemkin«, »Ivana Groznega« in »Aleksandra Nevskega«

Zena G. Aleksandrova je Ljubov Orlova, ki je igrala glavne vloge v vseh najvidnejših filmih svojega moža

veje novi veter. Zena tega režiserja, Ljubov Orlova, ki je smela z njim potovati na Riviero, je podkrepila zmago nove smeri simbolično s poljubom, ki ga je v luči fotoreporterjev dahnila na plešo Pabla Picassa.

Tudi njen mož Aleksandrov je svoje bivanje na Rivieri dobro izkoristil. Privatno si je ogledal vrsto zapadnih filmov, iskal in tudi našel kontakt z ameriški, italijanskimi in

Georgij Aleksandrov je že z 9 leti začel iskati dela v Jekaterinskem teatru, kjer ga je odkril S. M. Eisenstein in mu dal vlogo oficirja Giljarovskega v »Križarki Potemkin«. Z režijo se je Aleksandrov prvič poizkusil v »Igrivih dečkih« 1934. To je bila hkrati prva glasbena komedija, polna optimizma, ki jo je sovjetska cenzura dovolila. Zatem so sledili filmi »Cirkus« 1936, »Volga — Volga« 1938, po vojni pa »Pomlad«, »Srečanje na Elbi« in »Komponist Glinka«

Prizor iz »Skander bega«, ruskega filma o albanskem junaku Juriju Castrioti, ki ga je igral A. Khorava, režiral pa S. Jutkevič. Film nadaljuje serijo herojskih filmov in na svetovnem trgu ni našel kupcev

francoskimi kolegi, kajti Aleksandrov ve, kakšne so želje ruskih kinoobiskovalcev. Ze v najoddaljenejših uralskih mestih so se naveličali filmov, v katerih se junak loči od svoje ljubezni samo zato, ker je njuno gledanje na Lisenkove agrarnoznanstvene

teze različno. Če bi ne imeli na zalogi še vedno Pudovkinovih in Eisensteinovih filmov, ki so v dvajsetih in tridesetih letih predstavljali višek ruskega filma, bi bili sovjetski kinematografi že zdavnaj prazni. Samo tako lahko razumemo, zakaj zaprašeni nemški Marika Röck-filmi še danes privabljajo pred blagajne moskovskega kina »Udarnik« kače ljudi.

Toda zdaj se bo tudi v Sovjetski zvezi marsikaj spremenilo. Stevilo poljudnoznanstvenih, zgodovinskih in politično propagandnih filmov bodo precej omejili in korist zabavnih filmov.

S PRISTINIMI INOZEMCI

Aleksandrov se bo v kratkem predstavil s filmom, ki bo prikazoval doživljanje Američana, Francoza, Angleža in Avstralke, ki jih je letalska nesreča zanesla v sovjetsko vsakdanjost. Film bo nosil naslov »Preizkušnja zvestobe«.

Zdi se, da je v moskovske in leningrajske ateljeje zavel nov veter — o tem priča tudi trud Aleksandrova, pridobiti pristne inozemce za glavne vloge. Njegov trud sicer res ni bil preveč uspešen: Gary Cooper je vljudno odklonil vlogo ameriškega kupca kaviarja. Italijanski kolegi pa so pokazali večje zanimanje za moskovsko življenje. Za plačilo so smeli — za čuda — snemati scene za kulturni film v sovjetskem najsvetlejšem — Kremli.

Bilo je leta 1920, ko je Chaplin izgotovil svoj film »The Kid«, ki bo ostal v zgodovini filma kot eden njegovih temeljnih kamnov. Nenadkriljivega malega Jackija Coogana je našel Chaplin in ga čez noč napravil za senzacijo nemega filma...

Leta 1920 je Charlie Chaplin presenetil svet z nemim filmom, ki je zabeležen v analih zgodovine filma kot dovršena umetnina brez napak: »The Kid«. Sam je igral v njem svojega tradicionalnega potepuha, ob njegovi strani pa je bil mali, očarujoči otrok v naslovni vlogi: Jackie Coogan. Fantek je s svojim potlačnim noskom, velikimi lačnimi očmi in slabotnim telescem pretresel posebno ženske obiskovalke. Nihče ni pomislil, da je bil ta sicer dobro hranjen deček zavoljo tega videti tako podhranjen, ker ga je Chaplin vtaknil v mnogo preveliko, raztrgano in mlahajočo obleko. Jackie Coogan je bil senzacija, je bil čudežni otrok in njegovi starši so dobivali milijonska darila.

XXXXXX
„Veš, kakšni so mornarji!“

Arthur Rank je poslal na trg nov film, ki združuje vrsto najlepših angleških igralk. Ena od glavnih igralk je Ruth Shiell, 20-letna Londončanka, ki je nedavno prišla k filmu z igralske akademije

Zvezda Jackija Coogana je ugasnila

Chaplin je šel kasneje po svoji lastni poti, ki ga je vodila v najvišje vrhove, Jackie Coogan pa je sebi in svojim staršem v naslednjih letih zaslužil zavidljivo premoženje, ko je še dalje interpretiral Kida. Na žalost pa ne več pod vodstvom velikega filmskega umetnika, marveč po željah trgovcev. In tako je prišlo, kakor je moralo priti: Jackie Coogan se je počasi preživel in utonil v pozabo. Nova generacija obiskovalcev kina ga sploh ni več poznala in stari prijatelji Chaplinovega filma »The Kid« so slišali o Jackiju spet šele, ko so časopisi pisali, da zdaj že polnoletni sin toži svoje starše, češ da mu ne marajo izročiti njegovega denarja. Kasneje so spet govorili o njem, ko se je mimogrede poročil z Betty Grable in poskušal dobiti kakšno vlogo, kar se mu pa ni posrečilo.

Po njegovem prvem in zadnjem filmu je zdaj minilo že 34 let. In Jackie Coogan je spet v središču pozornosti. Spet je začel svojo filmsko kariero, igra majhne in skromne stranske vloge in je pripravil neko družbo, da bo odkupila njegovo življenjsko zgodbo, da bi jo z naslovom »Zgodba Jackija Coogana« filmala. Toda kaj se je zgodilo? Hollywood javlja, da naj bi v tem filmu igral vlogo Charlieja

... od tedaj je preteklo 33 let. Jackie Coogan je pozabljen. Čeprav so mu sem in tja dali kakšno manjšo vlogo, vidnejšega uspeha nikdar ni dosegel. Na sliki z Jean Simmons v »Igralki«

Chaplina njegov sin, Charlie Chaplin mlajši, ampak oče ni dal dovoljenja za ta portret, nakar je sin izjavil, da je vsa stvar zmota, kajti on da nikdar ni nameraval igrati svojega očeta. Tako je »Zgodba Jackija Coogana« spet zašla v arhive in stari Jackie Coogan s plešo in visečimi lici — karikatura nekdanjega čudežnega otroka — išče v Hollywoodu novih stezic.

Filmi, ki jih bomo gledali

STOJAN MUTIKAŠA — jugoslovanski film
Scenarij: Fedor Hanžeković
Režija: Fedor Hanžeković
Kamera: Miša Stojanović
Glavne vloge: Mira Stupica, Dušan Janičević
Produkcija: Bosna-film 1953.

Fedor Hanžeković ni samo eden naših najboljših filmskih ustvarjalcev, brez dvoma je tudi naš najboljši jugoslovanski režiser. V njegovem prvem filmu »Bakonja fra Brne«, ki je dobil vrsto pohval tudi v inozemstvu, je zaživel pristni dalmatinski ambient, z vsemi svojimi folklornimi in pokrajinskimi posebnostmi. Iskanje resničnega jugoslovanskega filmskega stila, s katerim naj bi se upodobila domače teme, je glavna odlika tudi najnovejšega Hanžekovičevega filma »Stojan Mutikaša«, ki ga je avtor posnel po Corovičevem istoimenskem romanu. Hanžeković je ta roman, ki je biografska kronika revnega vaškega mladeniča, ki postane najbogatejši trgovec v mestu in nima posebnih literarnih vrednot, filmsko upodobil in mu je pri tem šlo največ za veran prikaz mostarske čaršije iz preteklega stoletja. Hanžeković sam pravi: »Izpustil sem vse, kar mi ni bilo všeč, skušal pa sem filmsko obogatiti vse tiste izborne Corovičeve opise Mostarja in njegovih ljudi.«

Kljub temu, da filmu manjka psihološke poglobljenosti in povezanosti, je »Stojan Mutikaša« pomemben korak naprej v razvoju jugoslovanske filmske umetnosti. Za uspeh filma imata velike zasluge tudi glavna igralka mladi Dušan Janičević in Mira Stupica, ki sta ustvarila odlični kreaciji. Z. P.

Yma Sumac na turneji

Kariera te Peruanke se je lahko začela samo v 20. stoletju. Milijoni poznajo njeno ime in njen glas, ne da bi jo enkrat samkrat videli. V Združenih državah Amerike je pred nekaj leti čez noč zastovala. V filmu se ni nastopila, pač pa na koncertih, ki so tudi najostrejšje kritike pritegnili. Ona zmore, kar pred njo še nobena pevka ni zmogla: poje namreč štiri oktave navzdol ali navzgor, če hočete. Zato se ni čuditi, da se je njenega glasu polastila industrija gramofonskih plošč. Na ploščah Capitol je prišel njen sopran tudi v Evropo.

Turneja po Evropi preteklega leta je bila en sam triumf. Ljudje so ji vriskali in jo oboževali. Letošnja turneja se je začela dne 6. aprila v Genfu. Spremlja jo njen mož Moises Vivanco, komponist, kitarist in menažer svoje žene. Nedavno je Yma Sumac pela v Carnegie Hallu v New Yorku. Virgil Thompson, glasbeni kritik Herald Tribune je bil tako navdušen, da je zapisal: »Yma Sumac bi morala peti v veliki operi«. Toda sama meni, da je za to že prestara (trdi, da ima 24 let). Kljub temu je poleg svojih perianskih, inkovskih pesmi nastudirala tudi nekatere evropske operne metode, n. pr. Debussyjeve, Puccinjeve in druge.

Znana filmska igralka Ava Gardner, ki se trenutno nahaja v Madridu v Španiji, se je morala zateči v bolnišnico s težkim vnetjem ledvic. Njen zdravnik je izjavil, da bolezen ni smrtno nevarna in da zaenkrat ne bo potrebna operacija.

Vam Vaš radioaparar ne deluje brezhibno? Ima močnejše — igra popačeno?

SEDAJ, KO POJDETE NA DOPUST, GA DOMA PRAV LAHKO POGREŠATE, ZATO GA PRINESITE V PREGLED ODNOSNO V POPRAVILO V STROKOVNO

RADIODELAVNICO

KLEMENC VIKTOR

LJUBLJANA, Čevljarska 2.
(nasproti čevljarskega mostu)

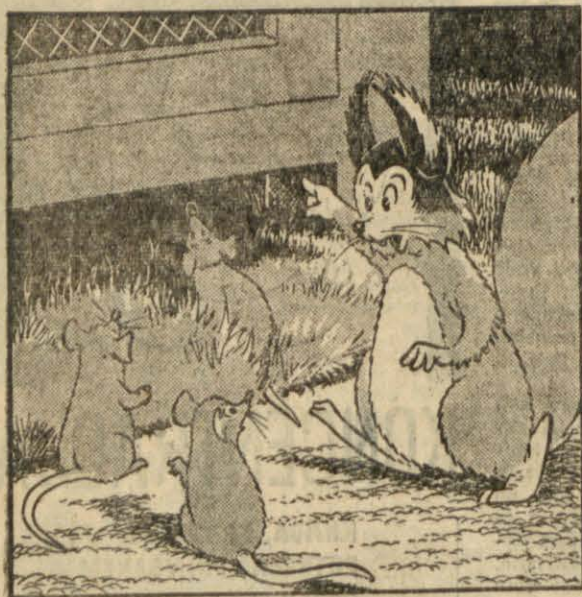
Deželanom, ki pridejo zjutraj v Ljubljano popravimo aparat še isti dan.

Vsa popravila izvršimo po novejši in krajši metodi ter po konkurenčnih cenah.

Piše Josip Korban

TIVOLSKI JUNAKI

Riše Miki Muster

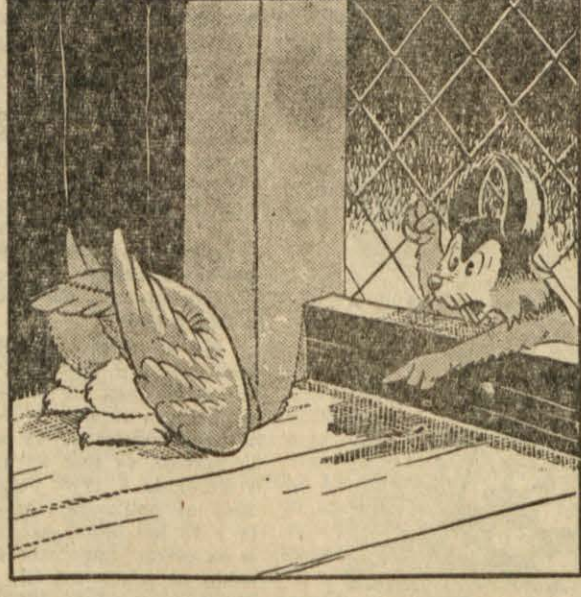
37.

Ko je Kosorepec planil za Bodiškom, stopi Bronček k bronjakoma in jima veli: »Stojta mirno tukaj in bodita pripravljena, da vaju vsak čas lahko zajahamo!« Mukica pa reče: »Zakasnili smo se, zato le brž na delo! Kakor hitro črni kos jutranjico zapoje, moramo zapustiti živalski vrt!« »Dobro!« odgovori Mukica. »Ti pa z Dremušo pazi, da nas Kosorepec ne preseneti!« Nato spleza čez ograjo, miške pa silnejo skozi mrežo. Pred Dremušovo kletko se ustavi in verveca reče: »Tukaj je tista hišica!«

38.

Na štirih nogah stoji kletka, tako da je pod njo prazen prostor. Miški Cviligojeva in Kleščarjeva zlahka dosežeta njen pod. Svedričeva je pa premajhna. Zato se dogovore, da ji bosta tovarišici izmenoma za podlago. Toliko časa naj vsaka od obeh nosi debelejšo, dokler more vzdržati. Prva se Cviligojeva uleže. Svedričeva in Kleščarjeva pa začneta glodati in grizti, da je veselje. Mukica kar smrti, ko vidi, kako živahno na vse strani odkakujejo drobci mehkih podnic.

39.

Po daljšem času naporega dela se iz kletke zaslisi radostni sovičkov vzklik. Miške so izgledale odprtno. »Dremušček, zdaj pa le brž skozi luknjo!« mu izpred mreže zakliče Mukica. Soviček vtakne glavo v odprtino. O, jo! Preozka je za njegov široki trup! »Se bolj k sebi stisni perutnice!« mu nestrpno prigovarja Mukica. In ubogi jetnik res napenja vse moči, da bi skozi razgledano podnico zlezel v preljubo zlato prostost. Na žalost je ves njegov trud zaman!

40.

Na vzhodni strani neba se začrta rubinastordeč pas jutranje zarje. Zagleda jo črni kos, ki se je pravlkar prebudil v svojem toplim gnezdu, in brž pretepo budnico zapoje: »Vstanite, vstanite, zaspanci!« Tedaj pa reče Mukica: »Punčke, ne smemo se več tukaj muditi... Ti pa, Dremušček, nikar ne jokaj! Glej samo, da odprtine ne zagledajo tvoji gospodarji!« Po teh besedah reševalci smuknejo proti ograji. »Jedeta, jedeta, ubogi moj sin!« toži razočarana Dremuša. »Čepeliga je kriva: premo! glodavci je pripeljala!«